

یادداشتی به قلم اعظم موسوی

من باید مشارکت کنم چون وجود دارم &#۴۷؛ صدای باران را بشنو

صدای نو، مسیر جدید و هم‌صدایی برای رسیدن به موفقیت، عناوینی است که مورد توجه کارگزاران روابط عمومی قرار گرفته و...

به گزارش گروه فرهنگ، هنر و رسانه پایگاه خبری گفتمان فارس، «اعظم موسوی» فعال رسانه، روابط عمومی اداره آموزش و پرورش ناحیه سه شیراز در یادداشتی به‌عنوان «من باید مشارکت کنم چون وجود دارم / صدای باران را بشنو» آورده است؛

صدای نو، مسیر جدید و هم‌صدایی برای رسیدن به موفقیت، عناوینی است که مورد توجه کارگزاران روابط عمومی قرار گرفته و بر شنیدن صداهای مختلف با شعار محوری هفته روابط عمومی «در خیابان، صداهایی هست که از جنس باران‌اند، باید شنیدشان» تأکید شده است.

رویکرد شعار امسال، بر مبنای روابط انسانی و اجتماعی است که کارگزاران روابط عمومی و فعالان این حوزه در به ثمر رسیدن آن نقش اساسی دارند.

اگر نقش ارتباطی و گفت‌وگو محوری روابط عمومی که ضرورتی بنیادین است را پذیرفته باشیم، پس بی‌تردید در دنیای گفتگوهای ارتباطی، نقش مؤثر را روابط عمومی‌ها ایفا می‌کنند. از منظر گفت‌وگو، گفت‌وگو شناسانی همچون دکتر خانیکی معتقدند «زندگی در دنیای رسانه‌ای شده، هم به هم پیوسته و هم شکننده است. اگر گذار در عصر اطلاعات، با مبنا و رویکردی نو، واقع‌گرا و کثرت‌گرا باشد و مضمونی گفت‌وگویی را در برگیرد، می‌تواند گامی به سوی آرمان‌شهر انسانی باشد.»

با پذیرش این مهم، نخواهیم گذاشت از نقش ارتباطی و گفت‌وگو محوری روابط عمومی که ضرورتی بنیادین است کاسته، ارتباط دو سویه مردم و سازمان را تحت تأثیر قرار داده و به سمت و سوی بی‌اعتمادی و منازعات ارتباطی پیش برویم که گفتگو یکی از راه‌های حصول اطمینان، جذب مخاطب و مردم‌داری است.

با این مقدمه، وارد دنیای گفتمان مدار می‌شوم؛ با نگاه ویژه به رهیافت لایه‌های زیرین گفتمان، شکل دادن به رفتار کارگزاران و آگاهی‌بخشی به عموم، چند صدایی را به یک ضرورت تبدیل می‌کند.

هستی انسان در هیئت کلام آشکار می‌شود و کلام جزو وجود انسان است. ارتباط کلامی باعث ایجاد وضع ذهنی مشترک و نیز فهم مشترک می‌شود. این ارتباط به معنای انتقال تجارب و اندیشه‌ها از ذهنی مستقل به ذهن مستقل دیگر نیست، بلکه اساساً معنای «با دیگران بودن» است. (هادی خانیکی. در جهان گفت وگو)

چند صدایی به معنای با دیگران بودن و ایجاد ارتباط مؤثر کلامی به دور از اعمال سلیقه و غرض‌ورزی و تعصبات افراطی، همان است که به انتقال اندیشه می‌انجامد و مگر جز این است که یکی از مهم‌ترین راه‌های تحقق کیفی اهداف و هویت‌بخشی به رفتارهای سازمانی و پیشگیری از خود کم‌بینی و از سویی مقابله با زیاده‌جویی، شنیدن صداهای مختلف با رعایت بایدها و نبایدهای انسانی و اجتماعی دوسویه است.

در این میان، توجه به این نکته نیز ضروری است که بدانیم طرف گفتگو کیست و با علم به این موضوع که میزان تخصص و تبحر گوینده نسبت به بحث مطروحه از جانب او چقدر است، شنونده یا سازمان موردنظر را نقد و بازخوردها را دنبال کنیم.

با گفت وگو، زبان مشترک پیدا می‌شود و با زبان مشترک، فکر مشترک شکل می‌گیرد و با فکر مشترک، رویکرد مشترک در مقابل جهان و حوادث جهانی به وجود می‌آید. از این رو حاصل گفت وگو در نهایت همدلی و هم‌زبانی است. (دکتر هادی خانیکی، در جهان گفتگو)

گفتگو در کنار استفاده از فضای مجازی قوام‌بخش ارتباط است و راه را بر استیلای مطلق ارتباطات صرفاً مجازی می‌بندد. بدون شک رویکرد فناوری‌های جدید ارتباطی به تضعیف گفتگوی رو در رو می‌انجامد و تأثیر پیشین کلام را تحت‌الشعاع قرار خواهد داد.

در عرصه ارتباط، حوزه‌های متکثر ارتباطی بیشتر مبتنی بر ارتباط یک‌سویه است، حال آن‌که قرآن کریم هم از گفتگو بهره برده و اهمیت هنر سخنوری را یادآور می‌شود.

گفتگو در فرهنگ اسلامی، جامعه‌شناسی، مردم‌شناسی و روان‌شناسی نمود بارز دارد و نقش مؤثر گوش شنوا و زبان گویا در ارتباط را برجسته می‌کند.

چند صدایی از دریافت‌های حسی، طرح‌های متفاوت مفهومی و به‌طور کلی شیوه‌های فکری متفاوت نشأت می‌گیرد. اینها همه تجربه و درک متفاوت از آنچه که هست، گفتار و تفکر درباره واقعیات را ترسیم می‌کند و برای رسیدن به نقطه‌ای مشترک که رضایت نسبی طرف‌های ارتباط در آن حاصل شود، ناگزیر از گفتن و شنیدنیم.

باختین معتقد است: هر کنش و کلام من که خاص همین نقطه‌ی مکانی و زمانی است، پاسخی است به کنش و کلام دیگری و البته در انتظار پاسخ هم

هست. من باید مشارکت داشته باشم چون وجود دارم. (کتاب پرسش‌های بوطیقای داستایفسکی اثر میخائیل باختین)

این همان ارتباط توسعه‌بخش است. توجه به مخاطبان پیام به عنوان عناصر فعال اجتماعی در فراگرد ارتباط، به همگرایی و درک مشترک می‌انجامد و هر چه همگرایی بیشتر، ارتباط مؤثرتر و حصول نتیجه مطلوب در دسترس‌تر.

پس سازمان، مسئولین و مردم یک پیوستارند به این معنی که هر کدام موجودیتی خودمختار و مستقل نیستند. همه اعضای یک نظام و یک پیکره به‌شمار می‌روند که بر اساس روابطشان تعریف می‌شوند. هر کدام صدای مستقلی را تولید می‌کنند اما همگی به دنبال هدفی واحد در تکاپو هستند.

بار دیگر به نقش مهم روابط عمومی خردمدار به عنوان فرماندهان گفتگو و تسهیل‌کننده ارتباط تأکید و برای آنها که پر تلاش، همراه و اثرگذار، روایت‌گران اول هستند، سعادت آرزومندم.

اعظم موسوی – فعال رسانه، روابط عمومی اداره آموزش و پرورش ناحیه سه شیراز